

ФУТБОЛНО СПИСАНИЕ

КЛУБ

SINTOFARM.

**ЛЪВОВЕТЕ
СЕ СМЕЯТ ПОСЛЕДНИ**

И ПРЕДИ, И СЕГА,

ШАМПИОН Е ЦСКА!

Рецептата: Най-добрите футболни „гаскали“ учат най-талантливите футболни ученици

Най-инфарктното първенство завърши с победа на футболната логика. Победи най-добрият, т.е. ЦСКА. Това, за ужас на мнозина, се случва за 27-и път. В години на купонна система и колективизация, на индустриализация и развити социалистически общества побеждаваше ЦСКА. Дойде демокрацията и пак първи е ЦСКА. Политическата конюнктура се мени, ала футболната — не! Истината е простишка: не ЦСКА е отбор на номенклатурата, а номенклатурата се грееше в лъчите на неговите успехи!

Лъвовете оглавиха таблицата още в първия кръг и финишираха в същата графа. Те са алергични към цифричката „2“ и гледат да не им се изпречва на пътя.

Иначе битката бе гладиаторски ожесточена. ЦСКА стартира като Карл Люис. „Левски“ прахосваше точка след точка, „сменявайки“ треньори.

Червените достигнаха върхова форма прекалено рано, но това бе наложително. Иначе „Парма“ нямаше да влезе в кошницата със знаменити скалпове. Същата „Парма“, която спечели купата на Италия и в „калчото“ почти не губи мачове.

Лечков, Андонов, Маринов, Нанков, Виторио Павлов, Дочев, Танев и Праматаров забъркваша истински футболни коктейли. На голлинията Велинов спасяваше всичко, барабар с дузпите. Марашлиев, Антон Димитров и Видов също вдъхваха надежди.

Сривът дойде заедно със зимата. След гола срещу „Парма“ Парушев си навири носа. Колев се контузи. Танев все не можеше да изфинтира кантара. Силите на Ем. Димитров секнаха изведнъж. Лечков се гипсирал от максимализма на зрителите. Озненият перчем на Маринов все по-бавно сновеше между двете наказателни полета.

Играл по фалшиви съдийски свирки, отборът загуби срещу „Етър“ и „Левски“. В последния кръг не успя да победи „Ботев“ — Пловдив. Преднината от седем точки се стопи до една.

Нещо трябваше да се прави. За вълчите пролетни битки бяха извикани старите кучета: Безински,

Ивайло Киров, Метков, Драганов. С най-много надежди бе посрещнат Трифон Иванов. Част от талантливите новобранци бяха откомандироваани в други отбори.

Никодимов даваше шанс на всички. Някои го проиграха. Трибуните свиреха все по-силно. Загуба от „Миньор“. Елиминиране от „Пирин“. Отменени голове и автоголове. Викове „Оставка“. Патова ситуация.

Паро заложи на карта футболното си бъдеще. Президентът Михов застана зад него. Трифон Иванов залепна за пейката. Ветераните започнаха да трупат „кървави“ точки.

„Вечният втори“ не се предаде. Той догонваше с цената на всичко. Президентът Лавчис заяви, че в синята машина се сипват повече пари. Все пак съперниците не натиснаха спусъка на политическите нападки. Прави им чест, че не напомнима футболната топка с политика. Вместо тях вманиачени граскачи написаха, че ЦСКА трябва да бъде закрит със закон и имуществото на клуба национализирано. Забравиха да предложат да се отрежат краката на футболните.

Отборът влезе с дългоочакваната форма. Заигра. Посипаха се голове. Идеалният състав се циментира. В последните три мача гротмайсторски набра четири точки. Два червени гола се изпариха от мрежата на „сребърните момчета“.

Победи професионализмът. Всичко е много елементарно. В ЦСКА са събрани хората, които ритат най-добре топка. Тук са и тези, които ги учат да я ритат още по-добре. Към простото правило се прибавят и пари за добре свършена работа. Парите идват от продажбата на продукция. Made in CSKA — Стоичков, Костадинов, Пенев и т.н.

България може и сега да влиза в Европа, но ЦСКА отдавна е в нея.

С уверена стъпка отборът се отправя към турнира на шампионите. Там имаме запазена маса.

Президентите на футболните клубове са два вида: бивши звезди, получавали тройки по математика, или финансисти, цял живот незагрели правилото за засадата. Валентин Михов е изключение - еднакво добре разбира и от футбол, и от бизнес. Общото между него и масажиста на отбора е, че и двамата се оценяват по критерия: „ЦСКА шампион ли е, или не е шампион?“

Какво би спряло ЦСКА да стане шампион?

— Не виждам какво може да ни попречи. С новите попълнения сме отбор-лидер, отбор с най-големите футболни фигури. Остава качествата и уменията да се подредят правилно тактически по терена.

Единствено извънфутболни фактори могат да ни спрат. Ние в ЦСКА имаме прекалено чисто отношение към спорта и понякога си патим от идеализма.

Атмосферата в отбора шампионска ли е?

— В ЦСКА не е имало раздвижване на страсти. Атмосферата е спокойна, футболистите — също. Не знам коя дребна душица пуска слухове. От друга страна — в ЦСКА незаменими няма. От президента до чистачката — всички сме временни.

Оставката Ви като съпредседател на Съвета на професионалните клубове породи доста тълкувания?

— Не напускам съвета, а само съпредседателския пост. Не мога да работя с председатели на клубове, чакащи всичко наготово, вместо сами да решават проблемите си. Аз, откакто съм в ЦСКА, не съм стъпвал във футболния съюз. Много хора не научиха нищо ново. Само националният отбор начело с Пенев може да направи нещо. Като административно управление на футбола не сме помръднали.

Пак балкански синдром „Вина има, виновни няма“.

— У нас и във футбола никой не е виновен за нищо. Всички са невинни и

относно трансферния правилник, породил безумния футболен хаос. А този документ е подписан от някой...

За щастие ЦСКА винаги е вървял пред българския футбол.

— В ЦСКА аз съм по на прав път от всичките ми колеги. Чужденците забелязват това, но българите се срамуват да признаят професионализма и новите виждания.

Каква е разликата между ЦСКА и другите?

— ЦСКА си плаща веднага и не дължи никому и стотинка. Другите протакат с месеци и години.

Страхувате ли се от футболната приватизация?

— И този проблем е пред разрешаване. Разговарях с г-н Цветанов — новия председател на ФД ЦСКА. Положението е следното: стрелбището — на стрелците, кортовете — на тенисистите, футболният стадион — на футболистите. Засега, като цивилна организация, нямаме право да подписваме договори с МО, но Луджев обеща, че и тоя въпрос ще получи отговор. Стадионите няма да се купуват. В Германия нито един клуб не притежава стадиона си, в Италия това е по силите само на 4-5 „гранда“.

След като станем стопани на стадион „ЦСКА“, ще имаме право да строим. Може би ще започнем с клуб за привържениците на отбора.

Вашите пожелания за ново-то списание?

— На списание ЦСКА „Клуб“ пожелавам да избегне некомпетентността на някои спортни журналисти и запалянковщината на появилите се клубни издания.

Футболисти, ръководители и журналисти трябва да са единни в борбата срещу аматьоризма. Битката ще е трудна, защото аматьорите са много повече от професионалистите.

**Валентин Михов:
ЦСКА може да бъде спряно само с извънфутболни средства!**

ПРОБЕН БРОЙ

подготвен
за печат
от екип:
Паун Цонев,
Юри Стефанов
Захари Главчевски

София
май 1992 г.

Цена 15.90 лв.

Само ЦСКА и здравей, читателю!

В ръцете ти е първият брой на футболното списание „Клуб“. Надяваме се, че те ще хареса и срещите ни ще станат постоянни. Опитаме се да се гмурнем по-дълбоко в платформата ЦСКА. Един до друг от страниците ти се усмиват днешните футболисти и славните им предшественици. Място е отделено за световните футболни знаменитости и за звездите „Made in ЦСКА“, най-верните запялковци и известните привърженици на „лъвовете“. Не липсват спортното криминале и пиперливият футболен хумор. Не се дразни от изобилието на реклами, читателю. Те свидетелстват за реимето на клуба и качеството на изданието. Българската футболна история гъмжи от бели петна и сини неистини. Ще запълваме празнините, защитавайки футболните стойности. И с обективност. И за последно, читателю, запомни: Всяко закупено списание с гол в мрежата на противника, а всеки абонамент с крачка към титлата!

Материалите за броя са подготвени през април-май 1992 г.

1504, София, бул. „Драган Цанков“ 3
тел. 65-61-17

факс 65-85-38

Предпечатна подготовка „Труд“ Систем Комерс

Цветоотделние и печат
„Предпечатни продукти“ - АД

Аспарух Никодимов е роден на 2 август 1945 г. в с. Бозловци, Софийска област. Кариерата си започва в юношеския мъжки отбор на „Септември“ (София). От 1964 до 1973 г. играе в ЦСКА, а през сезона 1975/1976 г. носи екипа на „Сливен“. От 1976 до 1979 г. е треньор в детско-юношеската школа на ЦСКА, а от пролетта на 1979 до края на 1982 г. ръководи представителния състав на клуба. През 1983/1984 г. е треньор на „Дунав“ (Рс), а през 1985/1986 г. – на армейския футболен отбор „Чавдар“. Периода 1987-1989 г. прекарва в Тунис, от есента на 1990 г. отново е треньор на ЦСКА.

Две неща характеризират Никодимов. Първото е неговата четвъртвековна вярност към ЦСКА, а второто – постиженията на международната сцена (победите над „Нотингам“, „Ливърпул“, „Реал Сосиедад“, „Монако“, „Пар

ма“ (като треньор), мачовете с „Аякс“, „Интер“, „Вайкери“ и др. Вече участва в световни първенства като играч. Треньорът с победилата коса през февруари 1976 г. дори помогна на българите си съотборници да спечелят титлата с гола си срещу „Левски“ за тръскавател на „Сливен“. Паря е родолюбивият състезател на сбирковния амбиции.

**ПАРО
ЗАСТАВА
ГРЕЩУ**

**ВЪПРОСИТЕ
НА ПУБЛИКАТА**

Шампионски навици

— През 1979 година станалте най-младият старши-трениор в историята на ЦСКА?

— Бях свикнал с обстоятелствата в ЦСКА и максималният не бе нещо ново за мен. Освен това отборът трябва да бъде изведен от криза. А и все някога трябва да започна треньорската си кариера. Шанс бе, че това стана именно в ЦСКА. По онова време не можеше да се поставят условия, но се старая да бъда верен на себе си и да не се подчинявам на никого в работата си. Може би затова по-късно си отидох...

— Триумфалният марш в европейския турнир на шампионите като че ли остана недооценен? Някои обстоятелства около мачовете с „Ливърпул“ и „Байерн“ май също по-паднаха в сянка.

— За недооценяването на постиженията може би има нещо вярно. През пролетта на 1982 година съществуваха разнородни между ръководството на клуба и спортивно-техническото ръководство на отбора. Стигна се до победата на Христо Стойков и Н. Миланов да не се интересуват от ЦСКА. Можеше

Футболният отбор на ЦСКА е вписан в Книжата на рекордите на Гинес с най-много титли след Втората световна война — 26, и с 97-те си поредни титли — от 1954 до 1962 г., заедно със „Селтик“ (Шотландия) — от 1966 г. до 1974 г., и МТК (Унгария) — от 1917 до 1925 г.

Той също така притежава и следните рекорди на българските шампионати:

- 26 шампионски титли;
- 6 титли носител на Купата на България;
- най-много победи в едно първенство — 26 (1971/72 г.);
- най-много голове в едно първенство — 95 (1971/72 г.);
- най-много точки в едно първенство — 58 (1971/72 г.);
- най-много голове в един мач — 12 срещу „Торпедо“ (Русе) през 1951 г.;
- най-малко загуби за едно първенство — 0 (1958 г.);
- най-малко допуснати голове в едно първенство — 7 (1958 г.).

Израци на ЦСКА държат и индивидуални рекорди:

- най-много голове в едно първенство — 38, Христо Стойков (1989/90 г.);
- най-много голове в един мач — В. П. Михайлов срещу „Торпедо“ (Русе) (1951 г.).

да бъдем сменени и преди реванша с „Байерн“...

— ЦСКА — „Байерн“... Намате ли усещането, че сте пропуснали шанса на живота си?

— Може би. Но тогава съдбата не бе на наша страна. Не играха Пл. Марков и Сп. Дживизов. Изпуснах момента, когато спленикът бе в ръ-

цете ни. Струва ми се, че сами си подготвихме елиминирането в резултат на конфликтите, за които споменах, за които уплашиха, че и без тяхна помощ можем да стигнем до финала...

— А там сякаш да се вилна?... — Трудно сякаш да ни

победят. А освен това отборът на „Астон вил“ в никакъв случай не беше по-силен от „Ливърпул“ и „Нотингам“.

— Осне не са забравени решенията от онова време да държите фигури като Пл. Марков и Г. Славков на пейката...

— винаги съм се ръковолил от формата на футболните. Не само те, а и Дживизов е бил резерва...

— Тази високателност винаги води до усложнения.

— Естествено е, щом става дума за хора с тези големи амбиции и преживявания. Във футбола винаги има недоволни, тъй като местата на терена са само единадесет.

— И като играч, и като треньор бяхте за кратко миталнияска футбол и като гледах организацията и професионализма, се питах — дали пък треньорът не е изглизен? Бил съм в Италия на специализация и сам съм се убедил, че любовта на запалените към отбора и някои играчите е мечта за нас.

— В един момент на стадион „ЦСКА“ прозвучаха викове „Остава“... — Всичко да ни беше наред, разбирам, но обикновено най-много викат най-лошите работници. Дали те изпълняват задълженията си така, че да имат право да съдят другите? И все пак това са малка част от привържениците на ЦСКА. Трени-

орите се смят навсякъде и това е неизбежно във футбола, но другите се спазват определени правила — етични, и финансови...

— Мнозина бяха изненадани от резкия спад на ЦСКА в края на миналия полугоден и в някои срещи през пролетта и се питат за причините?

— С малко шанс можеха да постигнем победни резултати срещу „Етър“, „Левски“ и „Ботев“, „Миньор“... Същевременно новодошлите футболисти не успяха докрай да се адаптират към обстоятелството, че в ЦСКА се играе за победа във всеки мач. Може би някои живеят с нагласата че са „временни“, и не си

дават сметка, че без сериозна подготовка тук после и в чужбина няма да им е лесно. Оказва се, че дори и при нас футболните трябва да се „ръкат“... Неблагоприятно ни се отразиха и контузиите на Л. Танев, Ст. Колев, З. Мачев, забляването на Стойков.

— Втората селекция през зимната пауза и призоваването на Метков, Иванов, Безински, Киров и Драганов без съмнение имат връзка с есенната криза.

— След контузията на Танев в нашата отбор не се намери водеща фигура и това ни принуди да търсим решения. Стремяхме се да подобрим селекцията вече от съвсем конкрет-

— И като играч, и като треньор бяхте за кратко миталнияска футбол и като гледах организацията и професионализма, се питах — дали пък треньорът не е изглизен? Бил съм в Италия на специализация и сам съм се убедил, че любовта на запалените към отбора и някои играчите е мечта за нас.

— В един момент на стадион „ЦСКА“ прозвучаха викове „Остава“... — Всичко да ни беше наред, разбирам, но обикновено най-много викат най-лошите работници. Дали те изпълняват задълженията си така, че да имат право да съдят другите? И все пак това са малка част от привържениците на ЦСКА. Трени-

орите се смят навсякъде и това е неизбежно във футбола, но другите се спазват определени правила — етични, и финансови...

— Мнозина бяха изненадани от резкия спад на ЦСКА в края на миналия полугоден и в някои срещи през пролетта и се питат за причините?

— С малко шанс можеха да постигнем победни резултати срещу „Етър“, „Левски“ и „Ботев“, „Миньор“... Същевременно новодошлите футболисти не успяха докрай да се адаптират към обстоятелството, че в ЦСКА се играе за победа във всеки мач. Може би някои живеят с нагласата че са „временни“, и не си

дават сметка, че без сериозна подготовка тук после и в чужбина няма да им е лесно. Оказва се, че дори и при нас футболните трябва да се „ръкат“... Неблагоприятно ни се отразиха и контузиите на Л. Танев, Ст. Колев, З. Мачев, забляването на Стойков.

— Втората селекция през зимната пауза и призоваването на Метков, Иванов, Безински, Киров и Драганов без съмнение имат връзка с есенната криза.

— След контузията на Танев в нашата отбор не се намери водеща фигура и това ни принуди да търсим решения. Стремяхме се да подобрим селекцията вече от съвсем конкрет-

на цел — титлата.

— Сигурно нещата са били твърде сериозни, след като бе „помилван“ Трифон Иванов?...

— С него разговаряхме предварително и останах с впечатлението, че се разбрахме като мъже. За съжаление по-късно се оказа, че съм се изкал за някой неща. В ЦСКА, пък и навсякъде, където се играе професионален футбол, определени постъпки не се прощават...

— А другите стари познанияци — Безински и Киров?

— Безински сякаш никога не е напуснал отбора, желязно момче, истински професионалист. А Киров е променен след завръщането си от Норвегия в положителна насока. Очевидно е разбрал, че не бива да пиеле таланта си, и сега е за пример във всяко отношение.

— Потърпевш от втората селекция се оказа Парушев...

— Започна добре, но може би не му стигнаха силите или пък си въобрази някоя неща. Преотстъпваме го на „Сливен“ до края на сезона, но не излиза от сметките ни, тъй като имаме договор с него до 1993 година.

— След като до края на първенството остава малко време, как виждате изхода от битката за шампионската титла?

— Смятам, че отборът на ЦСКА ще извоюва първото място. Полагаме много усилия в името на единствената си цел, вървам, че сме най-достойни за нея, вървам и на играчите.

— В името на тази цел бе прегледното и отпадането в турнира за купата на страната срещу „Пирин“...

— Подобен неуспех винаги е възможен в един турнирен мач. Не направихме трагедия, макар че изводите бяха болезнени. Главната цел остана и ще се борим за нея докрай.

— Кадровите въпроси са новата, неразрешима главоблъсканица за българските треньори.

— Играчите решават

ПАРО ЗАСТАВА СРЕЩУ ВЪПРОСИТЕ НА ПУБЛИКАТА

житейските си проблеми с трансфер в чужбина, но непрестанните промени правят живота на треньора истински ад. Преди години съставът на ЦСКА бе неизменен години наред и включването на нов състезател бе събитие. Сега времената са други, но

целта е все същата и не е никак лесно.

— Значи и следващият сезон започва още отсегас с мисъл за селекцията... — Разполагаме с група талантливия момчета — Кирилов, кого взехме и включването на нов състезател бе събитие. Сега времената са други, но

нов, които са временни преотстъпени, но имат дългосрочни договори, върнахме при нас Илиринов... С други изважих състезатели от „Б“ и „В“ група сме сключили предварителни договори. Вярвам, че след година-две от тях ще излязат

Триумфалният на победата: Банаги, Никодимов, Михов. Господин Банаги е президент на фирмата СИНТОФАРМ, спонсор на ФК ЦСКА.

„взлезли“. В същото време наблюдаваме и всички отбори от „А“ група без... „Левски“. Още не сме стигнали до равнището на професионализма, при което предимната между най-големите съперници са нещо нормално. Миналата есен разговаряхме с Николай Илиев, но той се опасяваше, че ще му запалят къщата, ако дойде при нас. Това е абсурд от всяка гледна точка!

— А как стоят нещата около ангажмента на треньора Никодимов?

— При идването си през есента на 1990 година подписах тригодишен договор. Смятам, че за постигане на добри резултати един треньор трябва да работи в продължение на три-четири години в даден клуб. Колкото и да е трудно да се направи нещо в Европа при сегашното текущо положение в нашия футбол. Ако всичко е наред, смятам да продължа по поетия път.

— Какво е тактическото ви верую и какво бихте отговорили на обвинението в пристрастие към

НАЙ-МНОГО МАЧОВЕ

1. Борис ГАГАНЕЛОВ	350
2. Иван ЗАФИРОВ	340
3. Димитър ПЕНЕВ	329
4. Иван КОЛЕВ	304
5. Аспарух НИКОДИМОВ	296
6. Панайот ПАНАЙДОВ	294
7. Димитър ЯКИМОВ	287
8. Георги ВЕЛИНОВ	256
9. Божил КОЛЕВ	254
10. Георги ДИМИТРОВ	245

НАЙ-МНОГО ГОЛОВЕ

1. Димитър ЯКИМОВ	151
2. Петър ЖЕКОВ	141
3. Никола ПАНЕВ	117
4. Спас ДЖЕВИЗОВ	96
5. Иван КОЛЕВ	92
6. Димитър МИЛАНОВ	87
7. Христо СТОИЧКОВ	81
8. Стойчо МЛАДЕНОВ	80
9. Любослав ПЕНЕВ	75
10. Димитър МАРАШЛИЕВ	73

БЕЗИНСКИ ПОЗДРАВЯВА СЪС

„ЗДРАВЕЙТЕ ШАМПИОНИ!“

С тези думи Красимир Блезе в червената съблекалня след дълъг футболен зурбег Вялянт отзовор подсказва, че гарът на отбора е парнал и трябва да се вгиза светкавично.

Това е заради на ветераните — Велинов, Лъчо Танев, Ивайло Киров, Драганов, Метков и... Безински. Бези е оптимист и от наличието на „новобранци“ като Лечков, Антонов, Марашлиев и Тони Димитров.

Пиринският юнак похвалил дотогава ЦСКА за две години. Основна грижа ще бъдат клубните му изяви, но не е подал оставката си и за националния отбор. Само офертата от много реномиран отбор може да го примаме отново в чужбина.

В португалския „Портимоненза“ му писна от среднечестото и липса на амбиции. Възпитаниците на ЦСКА са свикнали да играят за купи, титли и международни победи.

Ветеранът има чувството, че пак дебютира в ЦСКА, заварвайки традиционните натовазвания и люта конкуренция. През 1981 г. близкото зрадският юноша се пита „Какво прави тук?“ и му уде да избяга от лагер-школа в Тръзна. Той отново диша с наслада шампионски въздух, обзет от добри предчувствия.

Железният защитник изразява като последен в защитата. Прег не го ще бъде Иванов, в отстраня — Колев и Вугов. Този сезон Бези няма да амти за голове. Краси върваше, че отборът ще натрупа колкото се може повече точки в първите кръгове. Ако това стане, „Ботев“ и „Левски“ и „Ботев“ едла ли ще намерят сили за нов прелом. Калените в стотици битки ветерани няма да гопуснат такова нещо. Така и стана.

Преди последните три мача всички пръвба да в съзнание. Но дори и да останат въпросителни, отборът ще намери сили да нанесе сакрущителен финален удар.

ник очаква да изиграе сезона като последен в защитата. Прег не го ще бъде Иванов, в отстраня — Колев и Вугов. Този сезон Бези няма да амти за голове.

Краси върваше, че отборът ще натрупа колкото се може повече точки в първите кръгове. Ако това стане, „Ботев“ и „Левски“ и „Ботев“ едла ли ще намерят сили за нов прелом. Калените в стотици битки ветерани няма да гопуснат такова нещо. Така и стана.

Преди последните три мача всички пръвба да в съзнание. Но дори и да останат въпросителни, отборът ще намери сили да нанесе сакрущителен финален удар.

Xerox 7009 Telecopier

The low-cost fax
with a memory
for names.

ПАРО ЗАСТАВА СРЕЩУ ВЪПРОСИТЕ НА ПУБЛИКАТА

ръководил от това, че играчите са офицери. И тогава се отнасях към тях като към професионалисти.

— А при тях промяната в статута последвана ли е от промяна в нагласата?

— В един момент мислих, че вече са истински професионалисти, друг път се държат като аматьори. Какво да се прави, преходен етап, в който всичко е трудно.

— Били ли сте разочаровани от треньор?

— Навремето бях освободен от ЦСКА, преди да съм навършил 30 години, тъй като съм играл твърде дълго в състава! Тогава не биваше да имаш собствено мнение...

— Най-цененият треньор по време на състезателната ви кариера?

— Стоян Орманджиев.

— Предпочитаните партньори на терена?

— Не са един и двама и не бих искал да пребрегна никого от големите майстори на ЦСКА. И все пак — Пенев, Гаганелов, Якимов, Цанев, Марашлиев...

— Най-разумните футболисти в ръководените отбори?

— Йончев, Ради Здравков, Гошо Илиев, Велинов, Стойчо Младенов, Пламен Марков, Велков... От сегашното поколение — Лъчо Танев, Безински, Стефан Колев също е сериозен човек...

— Играчът, създава най-много проблеми на треньора Никодимов?

— Георги Димитров. През цялата си кариера той вървеше срещу себе си с помощта на своя „приятел“...

— Как бихте се отнесли към предложение да поемете националния отбор?

— Официално никога не ми е предлагано такова нещо. Избягвал съм да ходя в Българския футбол съюз, тъй като там имаше хора, чужди на нашия спорт. Освен това аз съм от треньорите, които обичат да работят всеки ден, а в националния състав заниманията са епизодични. За мен тази роля повече подхожда за една възраст над 50-те, когато треньорът би могъл да бъде по-скоро селекционер.

— Появи се обвинение срещу вас за някакъв сблъсък със запаляковци?...

— Твърдя, че публиканите в печата обвинение срещу мен и Цветан Йончев не отговарят на истината. Ние въпреки всичко отговорихме. Съмтам, че всичко това бе насочено срещу нас и срещу отбора на ЦСКА с определена цел...
Георги АТАНАСОВ

дефанзивните варианти?

— Всичко зависи от конкретните условия, от играчите, с които съставът разполага. Веднъж мач е възможно да се излезе с трима защитници, в друг — с петима. Смешно е да се твърди, че налагам дефанзивна тактика, след като ръководените от мен отбори винаги са били резултатни. Играл съм в ЦСКА и не мога да мисля за друго освен за атака и за победа. В съвременния футбол обликът на игра не зависи от броя на състезателите в отделните линии или от номерата. Никога не съм винувавал да се търси равният резултат, защото би трябвало да си отида на другия ден... Преди десет години включих страничните защитници Безински и Томазов в средната линия плюс трите халфи. Имаш пет души в средата на терена, а в нападение бяха Стойчо Младенов и Йончев заедно с намиращия се малко зад тях Джевилов. С подобна схема две години по-късно националният отбор на Франция стана европейски шампион...

— Преди бяхте треньор на офицери, а сега сте на професионалисти...

— В миналото не съм се

НАЙ-ГОЛЕМИЯТ...

LE **СОР САТАЛА** **СТОИЧКОВ**

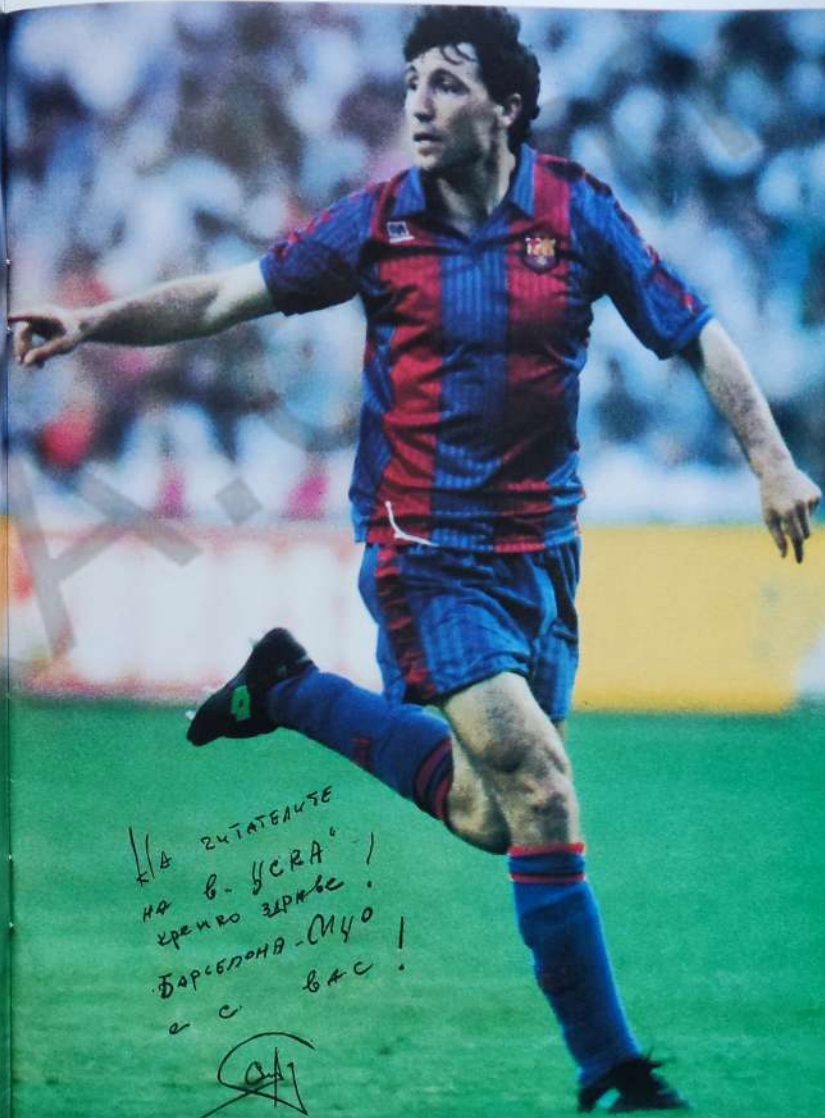
Никога досега в своята история българският футбол не е имал толкова извисен представител, който не се домогва до признанието от „балканска изходна позиция“, а определя стандартите на световното равнище. Във всички коментари, последвали победата на „Барселона“ във финала за КЕШ, бе подчертано, че най-силният играч на коронясания за най-силен отбор в Европа е Стоичков. Пред Лаудруп, Куман, Бакеро, Гойкочеца, Салинас, далеч по-напред от Вияли, Манчини и Ломбардо... С невероятната си скорост, с неповторимия поглед върху събитията на терена, с фантастичния удар, с непрекъснато изобретателност, с неудържимата мощ... И всичко това събрано в един футболист. Ако се беше родил в по-престижна футболна държава, вероятно щеше да е фетишизиран като Ван Бастен или Пален, а „Златната топка“ отдавна щеше да е във витрината му.

Жалоните на българското футболно изкачване са поставени от изключителни фигури като Димитър Якимов, Георги Аспарухов, Иван Колев, Христо Бонев, Петър Жеков, Георги Денев, Атанас Михайлов, Андрей Желязков, Божидар Искренов, но този, който стигна до върха, е Христо Стоичков. С натрупаното от поколенията и традицията, с шанса на своето време, с мощността на испанския си отбор. И с талант, какъвто се дава на единици и през десетилетия. Ако до майската вечер на „Уембли“ все още никой се е съмнявал в това колко голям играч е Христо Стоичков, вече спокойно може да се раздели с колебанията си. Ако, разбира се, чува гласа на футболния свят. А неговият припев сега е: Стоичков, Стоичков...

Най-големият!

Георги АТАНАСОВ

Европа и светът го видяха и вече никой не може да го изтрие от почетната книга на най-популярния спорт. С блестящия си гастрол на „Уембли“ Христо Стоичков доказва, че всеобщият интерес към него през последните месеци не е бил случаен. Някои отбавиха шума около „осмицата“ на „Барселона“ на мода, увлечение или дори преувеличение, но в Лондон пределно ясно пролича, че във водещите държави на професионалния футбол думите и милионите не се хвърлят напразно. Затова сега бившият капитан на ЦСКА не е просто един от кръга на „звездите“, а е на самия Олимп, където има място още само за няколко – Ван Бастен, Пален, Бергкамп, Линекер...

НА ЗНАЧАТЕЛТЕ
НА В. ЦСКА!
КРЕМНО ЗДРАВЕ!
БАРСЕЛОНА - ОУО!
А С ВАС!

Йордан Лечков: Най-хубавия си мач още не съм изиграл

Йордан Лечков е роден на 9.8.1967 а С побече от 170 смрнци в „А“ група. Висок 185 см, 73 кг. Женен. Два ребонтира с митица стартер в ЦСКА с 9 вола. В средн и 20 волаби пася и наежра, че Стоичков бирае ше биде заменич. Той е футболист, който дари и колато арнци, го правн крещиво

— Ако не съм първа, то първоначално ще съм втори.

— Най-скрутна личност в ЦСКА?

— Всеки за ми интереси. Дари и митоволюбивост.

— Просто кубанец?

— А каква музика?

— Физка, рит.

— Най-хубавото място, което сте посещавали?

— „Сивити камъни“ край Сливка.

— Как спортивни журналисти харесват? Или не харесват?

— Журналистите на не интересуват.

— Свекрва преди мач?

— Алкохол съм, но винаги се мяна да изпирна седице в чадул.

— Спартакин футболисти, които най-много ви дивада?

— Марцона.

— Каква е максимума от волаи, които биват вкарани да изпират във важен мач с „Левски“?

— Едва в 92-ата минута от дупка.

— Любима марка кола?

— „Мерцедес“.

— Любимото ви кафе?

— Дина.

— Какво правите в парите си?

— Продавам ги, радвам им се и си уповавам.

— Как ще правите с най-голямото наследство?

— Най-хубаво.

— Препоръчате елдка?

— Стефан Чакиров и Георги Штефанов.

— Ако отбараз им губи във футболна мач за купата на България с 0:1, кои сте в поаказващото лице на скатерина и поаказващите лице поаказващите отама, както ще изпиратите?

— Ше от отама да жаква е топката в мрежата.

Рекламация вола ПАУН ЦОНЕВ

Футболни гъделичкащи

САМОПРИЗНАНИЕТО НА ДРАГОСЛАВ ШЕКУЛАРАЦ

Преди мача „Червена звезда“ — ЦДНА Београдският вестник „Спорт“ разпитва ноголаската звезда за каландия футболнист. Шеки не се двоуми.

- Иван Колев
- Подоброт от Кошич?
- Подоброт!
- Подоброт от Пушкаш?
- Подоброт!
- Подоброт от сър Стефан Метюс?
- Подоброт!
- Подоброт от Дн Стефан?
- Абе, хара, той и от мен е по-доброт...

ПРОТИВНИКОВАТА МРЕЖА СПИРА ТОПКАТА НАЙ-ДОБРЕ

Когато Петър Жеков сменя старозагорското жито сие софийско, черна завист заграва левскарите журналисти. Колкото повече набляга на мачът ЦСКА — „Левски“, толкова повече куеури му търсе. Нарая измислят за какво да се кванат — „сървент диветка“ не можа да добре да спира топката.

Жеков си трае. Идва и финалът за неприличната вече купа на светската армия. Четри минути преди три резултатът е 1:1. А Петър не е виждал топката. Над стадиона прохатва гласът на говорителята: „Дари армията, при равен мач ше се играят две продължения по 15 минути, а при ново равенство ше се изваждат ду...“ В този миг Жеков докопа топката и в забоя във вратата на сивите. След мача се обрнха към държачите се за сърцата пишечки левскарите: „За какво ми да я спирам, когато мрежата я спира по-доброт от мен!“

КАКВО СА 10 000 ДОЛАРА ЗА ЛЮБОВТА?

ЦСКА печели първия мач срещу „Нотингам“ в първото драматично реванш на Острова. Равнодушният на Българияската телевизионна рещана да не дава обилна тримка за червено футболно брашно и обикал ше, че щеше да продава срещата.

Преди стадион „Народна армия“ ври и кипи Иван Сивковичеве класно и Янко Тодосевичеве и помагате на Београдската от интервирани оратори. „Ако биват „Левски“ и не Пуката щеше да продават“! Възрастни човече не мислят да уповават срещатите: „10 000 долара варо на дупка на чина“.

— Колко са динит хиляди долара за нас, бе — оркети Стефан и Марцона изпират, кривите и „апоноски“ на лебери и марцона русоката. За половина час ше те лебери и ше те марцона на Иван Славков!

Нотингам, мачът на първия партизи в държавно революционна мач ми е бил в ридката си, изучаване класата на аконитационна. А в опонирате още не бил на мода.

ФК ЦСКА — страшилището на „А“ РФГ

	Мачове		Голова разлика	Точки	КПД
	Победи	Равни			
АКАДЕМИК (Варна)	2	0	0	0	1.000
АКАДЕМИК (Свищов)	8	2	2	17	0.623
АКАДЕМИК (София)	33	11	4	34	0.712
БДИН (Видин)	2	0	0	0	4.100
БЕЛАСИЦА (Петрич)	8	4	0	21	1.2
БЕРОЕ (Стара Загора)	61	16	9	142	0.750
БОТЕВ (Враца)	52	14	4	120	0.82
БОТЕВ (Пловдив)	80	19	18	168	0.656
ВВС (София)	4	1	1	4	5.623
ВЕЛБЪЖД (Кюстендил)	2	0	0	0	4.100
ДИМИТРОВГРАД (Димитровград)	4	1	0	12	7.875
ДОБРУДЖА (Добрич)	9	0	4	17	10.623
ДУНАВ (Русе)	48	6	3	100	0.833
ЕТЪР (Велико Търново)	35	8	5	70	0.743
ЖСК-СЛАВИЯ (София)	5	0	2	4	6.600
ЗАВОД 12 (София)	6	2	0	16	8.333
ЛЕВСКИ (София)	86	24	31	130	0.590
ЛОКОМОТИВ (Горна Орховица)	11	1	2	20	17.773
ЛОКОМОТИВ (Пловдив)	67	17	10	140	0.97
ЛОКОМОТИВ (София)	79	25	21	134	0.576
МАРЕК (Дупница)	42	7	5	82	0.798
МАРИЦА (Пловдив)	6	0	0	27	7.14
МИНЪОР (Перник)	54	12	6	100	0.84
ПАВЛИКЕНИ (Павликени)	2	0	0	4	1.000
ПИРИН (Благоевград)	33	11	0	40	0.813
РОЗОВА ДОЛИНА (Казанлък)	2	0	0	2	2.500
СЕПТЕМВРИ (София)	4	0	0	11	8.100
СЛАВИЯ (София)	79	29	19	107	0.64
СЛИВЕН (Сливен)	41	10	4	100	0.64
СПАРТАК (Варна)	55	8	4	140	0.855
СПАРТАК (Плевен)	61	19	3	107	0.93
СПАРТАК (Пловдив)	29	7	6	49	0.762
СПАРТАК (София)	29	9	8	40	0.33
СТРОИТЕЛ (София)	4	2	0	7	6.750
ТОРПЕДО (Плевен)	1	0	0	31	17.917
ХАСКОВО (Хасково)	10	1	0	24	11.850
ХЕБЪР (Пазарджик)	3	0	0	9	1.6
ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ (София)	4	15	8	144	0.107
ЧЕРНО МОРЕ (Варна)	69	8	0	138	0.66
ЧЕРНОМОРЕЦ (Бургас)	43	1	0	12	7.7
ШУМЕН (Шумен)	4	1	0	22	7.11
ЯМБОЛ (Ямболо)	6	1	0	20	18.918
ЯНТРА (Габрово)	11	2	1	20	9.199

ОТКАЗ В „А“ РФГ — ВЪЗРАЗИ МАЧОВЕ 1999

Заб. В таблицата не са включени мачовете срещу армията, които са изиграни в 1999 г. (1 мач срещу „Левски“ — 0:0, 1 мач срещу „Дунав“ — 0:0).

Данни за целия сезон изготвени от ИВР

Renault Clio Baccara

ELLE EST RAFFINÉE

Renault Clio Baccara

ELLE EST PRESTIGIEUSE

Renault Clio 1.5, options autoradio 4 x 6 D, pack Grand tourisme

ELLE EST PASSIONNÉE

Renault Clio 1.5 avec jantes alu et apron

ELLE EST BRILLANTE

ДЖОНИ ВЕЛИКОЛЕПНИЯТ

В живота среднах много хора, от които в началото се възхищавах, а после жестоко ме разочароваха.

Джони Велинов е един от малкото, от които продължавам да се възхищавам. Чисто така, по човешки. Даже мисля, че в някои отношения съдбите ни си приличат.

Джони например запалянковците винаги са го обичали, докато шефовете са го недолюбвали. И най-много огорчения изпита, разбира се, от любовния си ЦСКА.

Аз имам в актива си повече от половин милион продадени книги, тоест над половин милион читатели, обаче шефовете и преди, и сега се отнасят с недоверие към мене. Даже отдавна падналите шефове.

Джони на няколко пъти доказва пред света, че ЦСКА е велик отбор.

Аз доказах поне на колегите си, че хумористичен вестник „Българан“ може да се направи без редакция и без помещение и пак читателят да го търси.

А ония отново се съмияват. И в Джони, и в мен. Извинявам се, че говоря за своята скромна особа, докато пиша за големия вратар, но футболът е това - ако не се идентифицират по някакъв начин със звездите му, стадионите ще опустеят.

От тригодишна възраст не съм изпуснал мач на ЦСКА, както и да са сменяли името на славния тим. Помня Жоро Найденов. Помня Стоян Йорданов и Данчо Филипов. Помня Илия Вълков. Но съм се възхищавал само от един - от Джони. Защо? Е, питайте нещо по-просто. Как се прави вестник „Българан“ например. Или - каква ще е прогнозата за времето. Обичта и почитта още никой не е обяснил. Само е показал проблема. Но така, да я разгуби на части, че да видим от какво е направена и на какво прилича - не, никой. Дори Шекспир - готов съм да споря, но не

Георги Велинов

е роден на 5 октомври 1957 г. в Русе. Бързо се налага като титуляр в националния юношески отбор, където резерва му е Томас Лавиш.

Майстор Велинов отбива военната си служба във Варна. От 1979 до 1987 г. играе в ЦСКА. С червената фланелка е пет пъти шампион и многократно носител на купата на страната. Два пъти е обявяван за най-добър вратар и през 1981 г. става футболист номер едно на България.

Членува в клуб „Георги Найденов“ за сто срещи без пропуснат гол. Освен в ЦСКА играе в Дунав, Русе, Черно море, Варна, и „Славен“. Има триста мача в „А група“. В зрялостта си е вратар. Джони Варба е голът, единият от които не е от дузла!

Двуногата пантера е гавно действало лице в победите над „Ливърпул“, „Челси“ и „Реал“, „Монако“ и „Парма“.

От 1987 до 1990 година пише вестника на португалските „Браз“, „Атлетико“ и „Евраз“. Велинов все още е най-добрият страж на футболни мрежи у нас и очаква подкрепата за националния отбор. Той доказва, че е машина за спасяване на дузли.

му е сега времето. И тъй - Джони.

Последни минути на мача ЦСКА - „Ливърпул“. Ние по трибуните сме с триста пулс - на крачка сме да елиминираме най-прочутия клуб на Европа. Обаче ония падат, англичаните му са англичани. То - невяквало да губи. Не знае като че става тая работа. Само че на вратата на ЦСКА има един човек, който също не обича да губи. Ама никак.

Джони. Как я извади оная топка, бита с глава от Рони Уилън, и той не разбра. После скромно рече: „Това ми е работата!“ Не беше прав. Не му беше това работата. Ако беше пуснал гол - никой нямаше да го обвини. Такива топовни изстрели от половин метър са чисти голове. Бог да си - предаваш се. Но Джони избягва в корнер. Полега, противно на гравитацията, противно на нашеското „власите се дават на крах на Дунава“, противно на фолклора, противно на икономиката ни, противно на дружба с СССР, противно на всичко, което по онова време ни притискаше с чатал за земята и дъх не ни даваше да си поемем. И избяга...

Дни след мача се запознахме.

Сърдечен, усмихнат,

скромнен мъж. Естествен. Винаги готов да ти разкаже случка, да чуе виц, да похвали колега. Човек без комплекси. Майстор. Мисля си - ако някой писател беше толкова известен, колкото е Джони по света, луди ще ни направя. Ще ни побарка. Но толкова известен, колкото Джони Велинов, по света е само Станислав Стратиев. И той - несекствен, в той - сърдечен, естествен, неспособен да ти мисли злото. Е, как да не си от ЦСКА? Как да не си част от задругата на майсторите? Как да не си част от нещо, което дава предимство на дарбата, а не на връзки и лакти?

Помните ли „Парма“? Италианци. Магазините им - франшакни. Икономиката им - икономика. Токът им - ток. Баровете им - барове.

Срам. Докато срещу тях не се изправи Джони. И ги прати на врато.

Позволете една хипотеза - ако Джони играеше заедно с Ивето Стоичков, Любо Пенев и Трифон Иванов, щяхме да бием „Барселона“ и да станем европейски. Илия Вълков беше добър вратар. Но Джони Велинов е повече от добър вратар. Джони Велинов е роден шампион. Джони Велинов няма никакъв комплекс - ни пред чужденци, ни пред свои. Защото си владее занаята. Нещо като старите майстори. Като Кольо Фичето. Поминете ли: „Ако моста над река Бяла не направя по теръка си...“ Е, и Джони би могъл да каже: „Ще направя ЦСКА по теръка си...“ А ние ще речем: „Дай Боже, Джони!“

Да си призная, много уважавах Манол Манолов, Симолията, докато не разбрах, че той навремето обвинил Джони, че бил взел подкуп, за да пусне гол срещу „Левски“.

Джони - предател? Извинете - по-скоро току ще ни пуснат, отколкото Джони да си помисли, че някой ден може да вземе подкуп. Симолията беше добър футболист, но се оказа лош психолог. Карриерата му като треньор на ЦСКА го доказа.

Предателите са, как да ви кажа - определена порода. Те са добри професионалисти. Добри бащи и добри съпрузи. Имат само една слабост - не са таланти. Това важи за всички области на науката, изкуството и спорта.

Представяте ли си Валери Петров - предател? Или Борис Христов - рушветчия? Трудно, нали? Ето така трудно и аз мога да си представя, че Джони ще вземе подкуп. Да отиде при него някой заличан левскар и да му каже: „Джонка, тъй и тъй, имаш 50 бона, ако през второто полувреме - нали си знаеш...“ А Джони да отговори: „Добре, скъпи левскарю, вратата е ваша!“ А, стига, бе! Че той ще ги изведе на терена тия

левскар! Че той така ще им затвори вратата и устите, че месеци наред ще се питат: „Къде беше вратата на ЦСКА, ама мама му стара!“ Ех, бате Симо, бате Симо - а кой ти спечели мача срещу Монако? Джони пак, нали?

Сега са пак двамата - Паро и Джони. Те биха „Ливърпул“, „Нотингам“, направиха смешен „Байерн“, подлудиха „Парма“... Какво ли ще направят сега? Паро също го гониха навремето.

Точно след най-големите му успехи като треньор. Тъкмо в силата му. Тогава му казах: „Спокойно, Паро, в България няма закон за защита нито на животните, нито на талантите!“

Джони презря португалската валута (конвертируема) и ми каза: „Играе ми се футбол. Истински! Идвам в България!“

И избра десет пъти по-трудното. Ток 3:1 и 2:2. Панели. Студ. Мрак. Кражби на коли. Побои-

Валентин ПЛАМЕНОВ

CHIMIMPORT

CHIMIMPORT CO LTD
2, Stefan Karadja
Sofia, BULGARIA
Phone: 883811/13
Tlx: 22521, 22522
Fax: 519232

Great experience
and traditions
in chemical industry

Освиркваното патенце стана аплодирана звезда

Made in ЦСКА

22 От Португалия Емо Костадинов прости на публиката и „специалистите“

Стоичков, Пенев, Костадинов... Най-силната нападателна тройка в историята на българския футбол? Неоспоримо е, че тримата големци на ЦСКА струват милиони долари и се наложиха „в пакет“ на европейската сцена. Най-трънлив бе пътят до признанието на Емил Костадинов.

Вече втори сезон Емо блести в редовете на бившия европейски клубен праресен - знаменития „Порто“.

„Защо мисля в България, „видяха“ качествата ти едва след като игра в Португалия? Като че ли по-лесно преодоляваше защитниците, отколкото публиката и специалистите?“

– Важното е, че признанието все пак дойде. Неодоеняването ме огорчаваше, но бях прекалено млад и ярвах, че всичко хубаво във футбола е пред мен.

– Все пак съдбата бе благосклонна, като те изпрати още млада в първия състав на ЦСКА...

– Такъв шанс се случва веднъж в живота и всичко зависи от това дали ще успееш да го използваш. За щастие аз хванах птичката, качила на рамото ми.

– Шансът без съмнение включва „първите“ футболни 7 години“ и партньорите...“

– Дълга много на фланга, че израснах и играх в клуб като ЦСКА. Отчитам и ролята на треньора Димитър Пенев,

който ми повярва и ми даде път. Не по-маловажно бе, че мои партньори в нападение бяха Христо Стоичков и Любослав Пенев. А за да се разиграем тримата, огромна бе заслугата на опитните съиграчи зад нас - Георги Славков в началото, по-късно Георги Георгиев, Пламен Гетов... Микроклиматът на ЦСКА е в основата на сегашните изяви в европейските професионални клубове на повечето от футболистите от ЦСКА.

– Кои други треньори освен Димитър Пенев те напращаха страшилице за всяка отбрана?

– Започнах десетгодишен в децата на ЦСКА при Аспарух Никодимов. След това при юношите мой треньор бе Бойко Бемберски, а в дублиращия състав - Кирил Станков. Всички ми дадоха нещо, докато стигна до Димитър Пенев, с когото бяхме заедно пет години.

– По какво се различават отношенията между треньори и играчи в България и в Португалия?

– В България отношенията са по-близки, понякога даже фамилиарни, докато в Португалия са пределно делови и се свеждат до професионалистски проблеми. За добро или за лошо, но за да разговарям със сегашния си треньор, трябва предварително да поисквам среща...

– Като господин „Никой“ ли пристигна в Порто?

– Широката публика едва ли ме познаваше, докато специалистите имаха добър информация.

– Дали и в Порто те те оценява със закиснение?

– И това е възможно. Нема да с зале, ако съм надхвърлил очакванията...

– Та ти си неизменен титляр и вестниците не спират да те хвалят...

– За щастие досега имах само една лека контузия. Заради нея пропуснах мач и още два поради ангажимент с националния отбор. Според класацията на вестник „А Бота“ за най-добрия играч във всяка среща съм най-добре

представяният се състезател на „Порто“.

– Дали сегашният ти клуб ще се съблани да спечели милиони от теб?

– Договори ми с „Порто“ е до 1994 година. Чуна се, че испански и италиански отбори подплатват за мен, но все още нищо определено не мога да кажа.

– Предпочиташ ли партньори в „Порто“?

– Домингош, Михтарски, когато играе, Магалаеш, Семедо.

– Освен на футболен език, как контактуваш с португалските си колеги?

– Намам никакви проблеми с португалците.

– Кога в ЦСКА отново ще се родат футболисти като Любослав Пенев и Емил Костадинов?

– Всеко време ражда своите таланти. Много го бях радвал, ако таква момчета се появят колкото се може по-скоро.

Георги АТАНАСОВ

ЦСКА - 1992

седнали, от ляво на дясно: Павел Дочев, Кирил Метков, Стефан Драганов, Йордан Лечков, Трифон Иванов, Христо Марашлиев, Радослав Видов, Анатолий Нанков, Антон Димитров, Александър Александров - реабилитатор, прави първи ред: Аспарух Никодимов - старши треньор, Цветан Йончев - треньор, Павел Филипов - лекар, Годор Граматаров, Виктор Георгиев, Георги Велинов, Румен Ненов, Ивайло Киров, Стоян Йорданов - треньор, Петър Богданов - треньор по физическа подготовка, прави втори ред: Красимир Базински, Ивайло Андонов, Альчезар Танев, Росен Кирилов, Зарко Мачев, Стефан Колев, Емил Димитров, Йордан Маринов

Welcome to

orbital tours
LTD SOFIA

Interests

ДОСТАВЯ: кафе, бои, тапети,
чорапогачи „Голдън лейди“, фаянс

INTEREST Ltd. 10, Patrice Lumumba str. 1505, Sofia, Bulgaria
Phones: +359 (2) 46 52 22, + 359 (2) 46 51 50, Telefax: + 359 (2) 44 39 85

**ЦАНЕВ
ЛЪГА
СИНИТЕ
ЕДНО
КАФЕ
ВРЕМЕ
И ИМ
ГО ВКАРА
ЗА ДЕСЕРТ**

Щом новороденият Никола Цанев проплаква, всички футболни фен-ове се усмихват. Надвесват се над люлката и изсипват щедрите си дарове.

Бразилска техника. Голоб удар и с двата крака. Финт дрибъл и светкавична реакция. Футболно въдъновение. Бързина. Волега, задни и предни ножици, спиране с гърди, пети. Главата е повече за мислене. Но и тя ще вкара много голове. Най-добрата орисница пожелава на бебето да стане централен нападател на големия български отбор.

Отсъства само фаята на късметя.

Треньорите се бият за Кольо С малко боксови тренировки юношата става двукратен шампион на София и републикански медалист. Отива „да покара кърки“ на пързалката „Дружба“ и набързо влиза в националния хокеен отбор!

През лятото го пробват и на футбол в юношите на „Червено знаме“. Дебютирайки, показва, че освен шаббата може да крие и топката. Левскарите го търват и набързо го откъсват като хубава булка. Автоматично преминва в мъжкия им отбор редом с Кукуша, Патрата и Теко Абаджиев. Двегодишен път на спортен вундеркинд!

Най-добрата фея се мръщи и изпраща на любовища си повикателна заповед. Остриган „нула номер“, той прекрива съблекалнята на ЦДНА. Датата е 30 октомври 1958 г. Вътре са живите футболни богове.

Божествата биват добри и лоши. Крум Милев бди над хляпето като квачка и налага „вето“ на хокея. Жоро Наиденов се грижи за леботанта като брат.

Ала от лявата половина на игрището и от центъра на защитата се чуват обидни подвиквания. Цанев е набеден за „чуждо тяло“ и троянски кон на „Левски“.

Единственият контрагумент е футболната топка. С нейна помощ през 1959 г. е вече титуляр. Първи от „ноу йефа“ (Якимов, Романов, Гагачиев, Ранков).

Новобранецът позасенча и богоизображения Гапо Панайотов. Крум Милев иска да му повери и флазелката с номер 9. Гано не я дава, но прави компромис. Изгледя се по-назад, а осмисля Цанев за играва „център“.

Същото лято господние юношите стават европейски шампиони. Рождението даги в няколко паспорта са „сгрещени“. По игрището препускаат Якимов, Чоко Василев, Якимов, Ранков, Котков, Пешо Величков, Китов, а

НИКОЛА ЦАНЕВ:

„След толкова години смело мога да кажа: И аз дадох нещо на футбола, и аз оставам следва в българския спорт!“

ХРИСТО МАРИЧЕВ:

„Цанев имаше сериозен авторитет в отбора. Когато през първото полувреме играта не вървеше, казваха на треньора: „Бихте ли ни оставили за малко сами!“

ГЕОРГИ ХРИСТОВ:

„Зорилко, първият ми „Интер“ - ЦСКА влезе в непознат хор. Когато Цанев изравни, целувах толкова мъже, че ме помислиха за хомосексуалист...“

топката е само една! Май само Цанев играе всичко от случва и с Бонев. Иронията на съдбата Гунди можеше да е звезда на ЦСКА, а Цанев на „Левски“. Или и двамата да играят в червено. Въпрос на... селекция.

ЦСКА сменя поколението. Губи често, но Цанев е все по-виртуозен. В друг маниер блести и Якимов. Дватама се сближават, забравяйки печалното си запознанство.

При игра на баскетбол през 1959 г. те се сблъскват. После се скарват и сбиват.

Генералите обвиняват Кольо в сини настроения, а левскарката федерация него пуска в националния отбор за „предателство“. От преизнаване Цанев не може да направи малкото „Левски“.

1965 година: Стадион „Славия“. Финал за купата „Малмьо“ и срещу „Партизан“ - Белград, прегазен с 2:1 и 4:1. Доктрината „Донски“ се спазва и в пресата - информацията затъмнява за големите мачове и бичуване за средни изяви. Междувременно през ЦСКА минава и Гунди. За три месеца не успява да се пребори за централен нападател и тръгва за

Пловдив „да се обиграва“. Година по-късно същото се случва и с Бонев. Вратарят плонжира, а той тръгва с топката напред, преминавайки всичко по пътя си. На дупката се обръща „кръгом“. Пах е в голова позиция. Пах не бие. Излъгва за трети път оскотялата отбрана. Михайлов отново се хвърля. Кольо го изчаква да стане и му я мушва мажно в обратния ъгъл. Бранителите лежат по тревата в различни пози от Кама Сутра...

После безмълвие избухва. За първи и може би за последен път десетки и левсарки алгодират едновременно.

Подобна фиеста е правил Галинча. Но по-сепмилта на приятелски мах, а не на финал!

Всеки път, щом Кольо се промъкне в националния отбор, срещу Норвегия с Жевков си разменил любезно по два гола и два голуви паса. Югославия пак е разгромена с 6:1!

Пресата пак коментира пропуските му, „не заб-

браната, предвождана от Вуцов и Здравков. Излиза сам срещу Бисер. Замахва. Вратарят плонжира, а той тръгва с топката напред, преминавайки всичко по пътя си. На дупката се обръща „кръгом“. Пах е в голова позиция. Пах не бие. Излъгва за трети път оскотялата отбрана. Михайлов отново се хвърля. Кольо го изчаква да стане и му я мушва мажно в обратния ъгъл. Бранителите лежат по тревата в различни пози от Кама Сутра...

После безмълвие избухва. За първи и може би за последен път десетки и левсарки алгодират едновременно.

Подобна фиеста е правил Галинча. Но по-сепмилта на приятелски мах, а не на финал!

Пресата пак коментира пропуските му, „не заб-

лязвайки“ попаденията. А Цанев е голмайстор на страната и трети във вечната листа на червените футболни стрелци. 118 пъти вратарите в „А“ група си видят топката от мрежата заради Цанев.

Малко футболнисти са завързвали капитанската лента на ЦСКА повече от него.

Най-богатият отбор! Европейски и световен клубен шампион.

На „Сан Сиро“ с пълна преса и технично разгриване ЦСКА стряска италианците. Съдията „реагира“: гони Райков още в десетата минута. ЦСКА продължава да играе като равен. При 0:1 чернорудешко се престапва и свири фал. Засилва се Цанев. С първия удар прострелява стената. С втория мрежата на Сарти. Смее се на писаната, че този карамбол е умш-

лен. За „добавката“ се иска самочувствие, нагрудно по централните софийски улици.

В София „Интер“ е притиснат като провинциален тим. Отново фал. Отново Цанев. Отново гол. Съдията не тръгва към центъра. Вдига ръка за двоен като свеллива ученичка. Удар на Никола срещу гредата, друг я „облиза“.

И днес Цанев се кълне, че голът е редовен. „Да не съм луд да бия, ако имаше двоен!“ И пак 1:1.

Третият мач трябва да бъде в Австрия, но е продаден и се играе в Италия. Сделката с 30-те сребърника е на федерацията, а не на ЦСКА. За жълти стотинки е проигран големият шанс на българския футбол, защото хвъркватият „Селтик“ не е непобедим.

Жените, както и топката, сами идват при нападетеля. Липсата на спортивна злоба е по-скоро недостатък. Лекотата, сякоето прави всичко, и неучастие в националния отбор унищожават стимулите за самочувствиеностване. Като мапак Кольо не е самоувереност.

Сухата гладнаторска фигура се поналива. Бърфината се поналива. Бърфината се поналива. Бърфината се поналива.

В отговор отглавява футболния преврат в клуба. Днес се разкайва: „Кажете на Орманджиев, че това е най-големият грях в живота ми!“

С новия треньор идва и Георги Денев. Тийнейджърът пристига с кола, драгично самочувствие и пактите на своя баща-животновод. Вместо да се учи от големите футболисти, той се бие с тях. Нахряя се нахвърля и върху треньора-покровителя. Целият отбор застава срещу скандалджията. Треньорът отсича: „Той ще играе, вие няма да играете!“

Цанев е първата жертва. За освобождаването си научава от радното. Като треньор е преланено мек и алергичен към основния закон на нашия футбол „купи-продай“. Не подхожда за помощник, по-неже не може да преглъща мнението си. Сега Цанев живее от военната си пенсия, а наскоро откри и кафе.

Лесно е да кажеш, че си по-добър футболист от него. Трудно е да го докажеш. Фактът, че Кольо е конкурент на футболисти като покойните Георги Димитров и Гунди, на Гапо Панайотов, Жевков и Бонев, е показателен. Да отчетем и лекотата, с която преодолжава „големите“ бранители.

Само публиката не го забравя. Цанев е един от малкото футболисти, вълкъл в градския фолклор.

Може би още е жив мургавият ваксаджия, който местеше сандъчето си около канала „Перловеш“. На деснищата си бе натурален името Цане и в. На тогкова видно място циганите изписват само големията си любов. Дали Донски е лъскал обувките си при този човек?

Оператори-десекари изрочват от кинохрониката някои футболни подвизи на нападетеля. Ако можете, вижте поне гола срещу „Левски“. Авторът му не е Пеле, Кройф или Марадона.

Нарича се Никола Цанев. Юри ЙОРДАНОВ

АКО ГАЗА НЕ ОТИДЕ ПРИ ПАПАТА,

ПАПАТА ЩЕ ДОЙДЕ ПРИ ГАЗА

Всички казват, че трябва да порасне, че трябва да контролира емоциите си, че трябва да се адаптира към италианския начин на живот.

Тези съвети се изписват върху главата на новия идол на римската публика, играчът, който със съзнателен след полуфинала на последното световно първенство и най-вече с играта си вече е в историята на футбола.

Газа смехникът... Газа вулканът... Газа побойникът... Това са качествата, които го направиха най-очаквания трансфер във Вечния град. Колкото повече наблюдава времето за решителния медицински тест, толкова повече съществува опасенията в катедралите на Рим за здравето на „Принца на Клоуните“.

Дали Газа-играчът ще постигне висотата на Газав човека ще реши времето. Но по всичко изглежда, че всички в Рим искат да получат истинския Гаскойн с всичките му недоотстъпки. Треньорът на „Лацио“, не по-малко известният Дино Заф, е категоричен: „Пол Гаскойн е наистина невероятен характер. Където и да отиде и каквото и да прави, той създава ентузиазъм. Ние не искаме той да промени това.“

Обаче Заф се оплаква и от кошмарите, които сънува. Гледката на Газакамикадзе от последния финал за Купата на Лигата не му дава много спокойствие. Но и тук преобладава оптимизмът: „Това е следствие от битката вътре в него. Той може да не играе този мач, но не го направя. Наистина ми беше трудно, когато научих за контузията, с него тази година можехме да да сме шампиони. Но по-добре късно, отколкото никога.“

Други не са толкова оптимисти. Вуджин

Вместо да учи италиански, Пол Гаскойн е купил английски разговорници за макаронаджите

Бощков, вече бившият менажер на шампиона „Сампдория“, твърди: „Ако не се промени, няма да изиграе и половин мач в Италия. Тук напрежението е невероятно, а в Рим е още по-трудно. Та

там чакат титла от годината, а и легенда като Джордж Кинала не издържа.“ Капитанът на „Бари“ и съотборникът му от националния отбор Дейвид Плат е на същото мнение: „Начинът на жи-

вот тук е много по-различен, а и изкушенията са много повече. Една грешка на стъпка и си извърши на улицата.“ Кралят на футбола Пеле дори смята, че единственият изход е в женитбата и в домаш-

ното присъствие, което да му помогне срещу натиска на запаляковците, съотборниците, противниците и пресата. Както казва един познавач на журналистическите прийоми на Пиринете: „И Лондон е като пухкаво котенце в сравнение с римските пирамини. А той вече е известен с любовта си към живота.“

Наистина промените, които трябва да извърши, не са малко за момчето от Гейтсхед. Няма го вече съботното джамбуре с приятелите след мач, защото мачовете са в неделя. Няма я вече любовната кръчма, в която си „г-и Никой“. Няма го вече то-

ва наистина джентълменско отношение към звездата, когато иска да е сама. Рим е пред него с целия си блясък и с момичетата, които са луды по футболистите.

Бъдещите съотборници на Газа обаче изглеждат, че го харесват такъв, какъвто е. Полузащитникът Клаудио Скоша смята, че точно той е липсващото звено в отбора. „Той може да кара нещата да се случват, да създава да се уверяватното - обикновено. Тук в Италия, където мажорите са винаги напрегнати, това е от голяма важност. Той е идеален за лигата. Колкото до титлата, е все още трудно да се твърди нещо със сигур-

ЦСКА — Шампион на Гана?

Освен на България и бившия Съветски съюз ЦСКА може да стане и шампион на... Гана. Не от първоафриканския шег!

Оказа се, че наравне от екипатора има такъв отбор. За съществено участие в африканския адас тръбна научава президентът на клуба Валентин Михов. В началото му се струва, че е попаднал на събеседник с чувство за хумор, после разбира, че ганаецът не се майтапи.

Преди години един чернокож футболен режисер присъства на победите на ЦСКА в Палма де Майорка и Канарските острови. Паметен от изпитието на израчките в червени фланелки, се забрива в родината си и основава третия ЦСКА. По думите на специалистите отборът е класен и достоен за името си.

Не трябва да се забравя, че отборът на Гана е футболен шампион на Африка.

ЮЛИ СТОЯНОВ

ност, но отсега мога да кажа, че с него шансовете са ни по-големи, отколкото без него.“ Звездата на отбора, германецът Томас Дол, е на същото мнение: „От каквото съм гледал на терена, на насни е необходим истинският, скандалинт Газа. Ако е спокоен и невъзмутим, това не е той. Той издава в Рим преди приключелския мач с „Реал“ и ми изглежда като приятелски настроен и добър човек. Запаляковците са все още луды по него, а това е огромно плюс. Може би трябва да научи малко италиански.“ Но Негово Величество Газа Първи вече е пригответил 20 италиански разговорници и смята да превърне „Лацио“ в първия английски говорещ отбор в италианското първенство.

Дълъг път измина момчето от „Ноксвал“, както сам нарече родното си място в една от песните си. Карриерата му винаги се е движела по синусоидата. Наложено от журналистите в отбора за Мун-

диале'90 въпреки нежеланието на менажера Браян Робсън, той превръщат в живота си Цезаровата фраза „Вени, види, вими“ и се завърна в Италия на върха на световната слава. После дойдоха контузията, двата побоя и службите за отказването на „Лацио“ от него. Но той остана и играчът, заради когото Терри Веинбъкс, менажера му в „Тотнъм“, стартира невероятна кампания, за да го остави в отбора, за който „Бенфика“ е готова да плати 9 милиона дори да не е национален възстановен. От друга страна, може би след като се появи отново по терените, както се очаква в края на април или началото на май, отново журналистите да накаркат Грам Тейлър да го вземе за Швеция. Една личност, изпълнена от противоречия, но обичана от всеки запаляко. Защото истинските мъже плачат само когато губат, а съзнателно на Газа бяха истински. Видя ги цял свят.

Георги БАНОВ

Пежо 405. Нов начин на живот.

ПЕЖО е световноизвестен с производството на съвременни, стилни и надеждни автомобили. Модел 405 не е изключение.

Аеродинамичен вид
Комфортен вътрешен дизайн
Усъвършенстван модел на двигателя

ПЕЖО 405 е великолепен замисъл за нов начин на управление

В серията от модели GL, GR, SR супермодел е STI 405, изработен по поръчка специално за тези, които

искат да вложат изгодно парите си.

Една солидна инвестиция

Готови ли сте за новото ПЕЖО 405?
Готови ли сте за нов начин на живот?

ПИСТОЛЕТЪТ ЗА ВТОРИ ПЪТ ОПРЯ СЛЕПООЧИЕТО НА ИВАН КОЛЕВ

34

Иван Колев е обран по-сред бял ден в центъра на София. Бандитите откънат 27 000 лева, 700 долара и 7 златни пръстена.

На вратата се звъни. През шпикната се вижда симпатичен младеж около 27-28 години. Футболистът отваря без въпроси, защото очаква сина на свой приятел.

Симпатягата вади ръка от джоба си и от нея лъсва револвер. От стълбището изскачат още две горили, далеч по-зловещи от младежа. Тримата се събуват, вкарват футболиста в хола и разклаждат слепоочията му с две pistolетни дула. Обясняват, че при най-малката съпротива

хуршумите ще се срещнат в череп на домакина.

После тримата „разглеждат“ апартамента. Не пипат нищо. Колев отваря чехмеджата и слага посочените вещи в сак.

В спалнята гребятелиите намират парите и пръстените. Освен това задигат анцузи и топки „Танго“.

След час и половина тримата си тръгват, наметвайки че са променили плановете си поради щедростта на хазина. Големият футболист остава ограбен, с откъсваща като ехо закана за убийство.

Очевидно Колев е предаден от някого. Неотдавна апартамента му бе разбит, докато си взима-

ше заплатата.

Два дни преди избира звездата настоява пред бизнеспартньори на сина си да си платят данъците в законния срок. Другата следа води към Плевен, където на един турнир за

ветерани футболистът показва един от пръстените си и се изпуска, че има още къщи. Едно човече от този град се натрапя на домакина, преди да му бъде посочена вратата. Вероятно е идвало на раз-

След кадесарите легендарното крило стана жертва и на гангстерите

узнаване. Нападателите очевидно са знаели, че в апартамента има голяма сума, понеже собственикът се кани да купува кола.

Така след тоталитарния Иван Колев видя и демократичния pistolет. Първата среща е насочено дуло е точно преди 26 години.

Датата е 25 януари 1965 година. Часът е 5:30 сутринта. Минути преди това череното крило продава 15 швейцарски часовника на самонарашил совник на самонарашил човечка. Заедно с десетте ченгета в дома нахалства и „случайно“ заловеният търговец барабар с „веществените доказател-

ства“. Конфискувана е и поставената на видно място от купувача парична сума.

Планираната операция е в пълен ход. Апартамента е прерушкан вандалски. Вместо да замине с ЦСКА за зимна подготовка на Боровец, „спортната слава на България“ е подкаран към затвора.

Съругата на два пъти е свалена до милиционерската кола на улицата. Това е блъф, за да натопи съругата си. През това време малкият Юлиан се къса да реве в леглото.

Следствието в Софийския заидан се точи половин година. Шест месеца кръстосани разпити. Об-

винения в шпионаж и контрабанда с наркотици. На жертвата неуспешно се впушава да кисне Гунди и Митата.

В крайна сметка всичко се връща на злополучните часоцини. Следователят е амбициозен. Издира списък на турнирата на ЦСКА и националния отбор. Колев е принуден да опише всеки похарчен долар, всеки донесен подарък. Тренираният организува дотолкова се изнема от бездействието, че пръстите на ръката се чуяват от най-елементарно съприкосновение с вратата. Два дни футболистът се гърчи, преди да извика лекар, който да гисни-

ра фрактурата на „симуланта“.

Следователят задава такива въпроси, че Колев се съмнява в приятели и съотборници. Оказва се, че топи съкилийникът му, чак на втората седмица, след като следователят го спомна за едно име, споменато само на „създа“.

Колев показва на подлеще удар с глава. Доносникът започва да вика за помощ и след един час е пуснат „под гаранция“.

Предлага си услугите да предаде някаква съобщение. Иван пише до своя „приятел“ и височайш прокривтел на „Левски“ Борис Велчев, че е невинен.

По-късно бележката се оказва прищипа към детето...

Тъмничари и следователи с повод и без повод напомнят на арестуваните, че е свършил за футбола. Големият играч отговаря, че той ще се завърне отново, ала те ще се пенсионират по законите.

Присъдата е четири години затвор с конфискация на имуществото. Крум Янев получава две години, условно е осъден и един волейболист. Скалъва се неколкошен опит да се докаже някаква контрабандна група. Председателят на съда е на „особено мнение“.

Зашеметени от справед-

ливостта на Темида, братът и съпругата срещат двама височайши генерали - заместник-министъра на народната отбрана Златко Георгиев и шефа на политотдела Чернев.

Казват им в очите какво мислят за следствието и присъдата.

Три дни след това Иван Колев е освободен. Един старшина-цеденевист го закарва с мотора си. Кра-

савицата Гергана припада на прага, отваряйки вратата. Четиригодишната присъда е заменена с ... 20 дни дисциплинарно наказание. Марионетната Темида показва, че гълкува закона като дявол Евангелието.

Междувременно първенството е завършило. За първи път от 14 години шампион е „Левски“, а, лишен от най-добрия си нападател, „ЦСКА“ отива на четвърто място.

Футболистът, за когото „Тотона“ плаща Гигантски „Барселона“ и „Реймс“ се наддават непрекъснато, трябва да започва отново на 35 години. Презлятото тренира като луд, остава да спи на стадиона.

Есента пак е титуляр в националния отбор. При гостуването в Израел отбелязва единия гол и подава за втория. Във Флоренция залезва топката на главата на Гунди при едно от попаденията срещу белгийците. Българин се класира за световното първенство в Англия! Ванката поведе и ЦСКА към първата шампионска титла след цеденевисткото поколение.

Номенклатурното благоразположение за пореди път се обръща като фурнаджийска лопата. Колев е избран отново за почетен гражданин на София и награден с орден „Народна република България“ - I степен. Отличия и звания се сипят като златен дъжд.

Тогавя съдбата стоварва втория си удар. Съпругата Гергана, красива като мис „Свят“ и одухотворена като мадона, ляга повалена от набързо избуял тумор. Футболистът прави отчаяни усилия да я спаси от клещите на рака. На път за Виена, виждайки силуета на софийския замък от прозорцата на автомобила, тя промълвява: „Този затвор ми взе живота.“

От втория удар Иван Колев не се съвзема докрай. Той игра две години след арестуването си. А можеже да гони рекордите на Стенли Матюс.

Юри СТЕФАНОВ

Мерцедес Бенц, ул. „Раковски“ 125, 1000 София,
 телефон 003592870677, телекс - 23060,
 телефакс 003592878963

77 ПАРВЕНОВ - Н 8
101 ПАРВЕНОВ - Н 8

100 ГОДИНИ БЪЛГАРСКО ДЪРЖАВНО

**ВРЕМЕТО
НЕ ЕЛИМИНИРА
"БИЙТЪЛС",
НО ЦСКА ЕЛИМИНИРА "ЛИВЪРПУЛ"**

В безпристрастните футболни анали е записано: Четвъртфинал за купата на европейските шампиони, 1982 година.

„Ливърпул“ - ЦСКА - 1:0, ЦСКА -

„Ливърпул“ - 2:0, класира се ЦСКА.

Лаконично и без всякакви удивителни. А всъщност ЦСКА елиминира не кой да е, а

Извънземните от „Анфийлд“

„Това е Анфийлд!“ Този надпис с огромни червени букви стои на тунела, от който се излиза на терена на знаменития стадион на „Ливърпул“. Надписът е предназначен за гостуващите отбори и представява модерна версия на Данте Алигери: „Надежда всяка тука оставете, вие, които влизате“... И наистина гостуващите футболисти ги очаква истински ад. 50 000 зрители вдигат шум за 500 000 - песни, знамена, сирени, тромби. Най-фанатичните запалникоци заемат червената трибуна КОП, наречена на едноименна планина в Южна Африка, където английските колониални войски са водили кървава битка. За съжаление и в историята на „Ливърпул“ има

Кръв, но и любов.

Картината сякаш бе от апокалипсиса: стадион „Хилсбъроу“ в Шефилд прилягаше на бойно поле, осявано с рупове, а стонове на триновете се чуваха наддалече въпреки сирените на полицияските коли и линейките. Балдаците бе трагично: 95 загинали и стотици ранени привърженици на „Ливърпул“. Вратарят Брус Гробелар заяви, че се откъза от футбола, и това

поейства като шок, защото „Тъжният клоун Брус“ е една от живите легенди на „Ливърпул“. Роден в Зимбабве, бивш наемник в професионалната армия на ЮАР и неспял търговец на автомобили, през 1981 г. Гробелар застана на вратата на „Ливърпул“. Публиката го посрещна повече от иронично. Червените „фенове“ размахваха банани и с огромни транспаранти го приканваха да се върне в джунглата. Сега същите тези запалникоци са готови да му простят дори гол от 60 метра...

Подобно на Гробелар, и „Черната перла от Ямайка“ Джон Барис заяви, че повече няма да играе футбол. Канцелария-

та на „Ливърпул“ бе закрутана с чувади от писма, в които се отправяха най-горещи молби към двамата отново да облекчат червената фланелка. Писмата и запалникоци, чиито деца бяха загинали на трибуните на „Хилсбъроу“.

На погребението на жертвите Брус Гробелар, Джон Барис, Питър Бърдсли и останалите играчи носеха огромни транспаранти: „Те умряха за нас!“ и със същият вид заедно с опечалените семейства и хилядите запалникоци пееха клубния химн, който в свободен превод звучи: „Вие никога няма да бъдете сами!“

А колкото до любовта, само един пример: През

1977 г. двама британски социолози проведоха в града на Битълс неубичайна анкета с единствен въпрос: „С кого бихте предпочели, ако това е неизбежно, да ви извезере вашата съпруга?“ Близо 80 процента от гласовете получи Кевин Кигън, тогавашен ас на „Червените“. Резултатът бе изненада никого. По това време в почти всеки ливърпулски дом до семейната икона на стената стоеше и снимката на Кигън. „Бих се развърдил страшно само в един случай - ако жена ми забрани да взема автограф от Кигън“, отговори един от влюбените съпрузи.

Влюбен, разбира се, но в „Ливърпул“.

Историята на Бил, Боб, Джо и Кени

В началото са 75 лири. Словом и цифром. През 1892 г. собственикът на стадион „Анфийлд роуд“ Джон Хулдин увеличава таксата за ползуване на игрището и единственият градски отбор „Евъртън“ решава да се премести в парка „Гудисън“, където може да играе безплатно. Мистър Хулдин реагира съвместно - срещу 75 лири успява да „убеди“ някакъв от футболистите на „Евъртън“ да останат на „Анфийлд“. Така се ражда „Ливърпул“.

Но истинското начало е на 1 декември 1959 година. На тази дата никому неизвестният шотландец пристига в „Ливърпул“. Ексцентричният шотландец пристига не само с диплома за треньор в изтъкнатото си куфарче. Той яхва и със своята максима, станала по-късно знаменита: „Футболът не е въпрос за живот и смърт. Той е нещо много по-важно!“ Под негово ръководство „червените“ от града на Битълс стават най-силният отбор на Острова.

На мястото на Шенкли, който винаги е твърдил, че в света има само два достойни за уважение отбора - „Ливърпул“ и юношите на „Ливърпул“, и юношите на „Ливърпул“ се ползва с репутацията на „футболен антиинтелектуалец“. Неговите принципи са ясни и точни - момчетата трябва да тичат по-бързо и да скачат по-високо от съперниците си. Необходимо е и още едно условие - да бъдат блестящи техници. Създателът на знаменития „червен оркестър“ постига своеобразен рекорд. В продължение на 10 години неговите момчета ежегодно печелят по една титла - европейски клубен шампион, шампион или носител на купата на Англия. За максимална лоялност на Пейсли доказателство едновременно изказване на традиционното заседание на Управителния съвет на „Ливърпул“ в края на 1981 г.:

„Уважаемия джентълмени - заявявам той. Това бе критична година за „Ливърпул“. Спечелихме САМО купата на европейските шампиони...“

Научил за тези думи, един журналист от Острова пише редове, до-

стойни по смисъл и звучене: „Боб Пейсли е не само най-добрият треньор в света. Той е нещо повече - най-добрият треньор в Англия.“

Мястото на Пейсли заема Джо Фагън, който се придържа към една неизменна тактика - определя състава и казва: „Момчета, вие сте най-големият отбор в света. Хайде, играйте!“

Следник на Фагън е „директентът на червения оркестър“ футболистът с номер 7 Кени Далглиш. Тимичен шотландец - рус, с лунчици и невероятно издържан на тъмна бирова. Почтен гражданин на Глазгоу, което му дава безплатно градския транспорт и да простира правото си на площад „Джордж“ в самия център на града. Първият ход на новия играещ треньор е да постави за резервната скамейка за дълго време не кого да е, а самия... Кени Далглиш!

Има по-добри от мен - обяснява лаконично поведенето си „Кинг“ Кевин. Много по-важно е моят отбор да побеждава, а не аз да играя добре.

През същия сезон - 1985-86 година, „Манчестър юнайтед“ води пред „Ливърпул“ с 11 точки. Но финалът на „червените“ е направо зашеметяващ - 11 победи и само 1 равен мач. В решаващия дубой с „Челси“ герой става обектът отново фланелката Далглиш. В 24-а минута със страхотен удар от въздуха той изпраща топката във вратата - 1:0 за „Ливърпул“ и поредна шампионска титла за „червените“.

На прощания мач на Кени Далглиш срещу испанския „Реал Sociedad“ никой от 50-те хиляди по трибуните не се интересува от играта и още по-малко от резултата. През февруари 90 минути „Анфийлд роуд“ пее знаменития клубен химн, специално модифициран за случая: „Ти никога няма да бъдеш сам, Кени, защото те обичаме.“

Ето този отбор ЦСКА елиминира през месец март на далечната вече 1982 година. И за неговия „калл ми беше думата.“

Валентин СЕРАФИМОВ

ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ В РАЯ

Ако зависи от Моркова, футболът би се играл с медицинска топка, а центрираният ще се наказва сурово.

РАЗКАЗЪТ може да започне така: Повече от 30 години един българин — грамофон, ижежен, извънредно воински си дават в КЕЧ, живи в рай, без да е ангел.

Природният фойв, на който се развива сюжетът, е познат, но затова пак жиезира достен: стадион „Народна армия“. Вековни дървета, чист въздух, т. е. здравословна екологична среда. Тук, на лейките, от години се събират хора на различна възраст и, както се казва, с различен социален статут: ученици, студенти, работници, архитекти, адвокати, пенсионери... Един от онези страстни запалянковци, които дори и да вали граи като портокал, пак ще си предлюбимия червен стадион. Сред тях немалко е и Той — героят на нашия малък разказ.

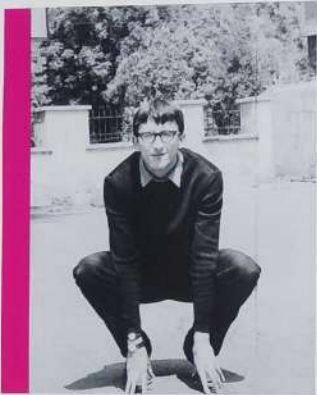
Име: Моркова, за по-близките — Мори.

Обсебени белези: Висок, слаб. Нос, който напомня за стария дуелст и изгледна Сирапо дьо Бержеак. На визуалната нос — много диоптрии очила на професор от Харвардския университет. Зъби... значително помалко, отколкото би трябвало да има един шармантан мъж като него. Френско произхождение.

Хоби: Да разказва с часове за финала за купата на Съветската армия през 1965 г. между ЦСКА и „Левски“. И по-точно, за това как Кольо Цанев, преди да отбележи гол, в продължение на 14 минути изляга по три пъти седен задигани на „Левски“ в тяхното наказателно поле...

Клубни пристрастия: Вече се досещате.

Моркова има повече изминати километри, отколкото самотият мореплавател Дючо Папазов. Естествено, той не е кръстосвал с лодка Световния океан, нито пък (Боже, лаж!) е ял пилатос. Но за пътешествията си е изразходвал не-по-малко енергия и ум от споменатия

Папазов. Съдете сами — качавше се на Централна гара, по трасето ловко фитираше кондуктори и жп милиции и благополучно пристига в града, където ЦСКА играеше поредния си мач. В местния стадион проиваваше „на първа“. Въпрос на принципи — „Нема да им давам пари на тях...“ (Тук следва не особено ласкав епитет за хората, пропуснал историческия шанс да се родат в града, в който се

намяра стадион „Народна армия.“) И все пак на един мач в град Н направил изключено. Но вместо билет с разсеян аристократичен жест подал на смакия конструктор... пожелал есенен лист. След това съвсем сполучно се насочил към ложата.

Впрочем, що се отнася до странстванията по пътищата на дървната си родина, Моркова не е единствен и има сериозен конкурент в лицето

на Графа. Цесекист 24 карата, Графа посети преди години село Иширково, Силитренски окръг, за да наблюдава 1/32-финалната среща от турнира за купата на Съветската армия между ЦСКА и местния отбор. Какво е правил Моркова по време на този решителен двубой в село Иширково и защо е отсъствал, за историята ще остане вечна загадка.

Страхове: Моркова не е гледал „на живо“ мач ЦСКА — „Левски“. По време на срещата обинала уличките и подпитва за резултата.

И още един, последен, но много важен щрих към портрета на нашия герой: Моркова е политически благонастроен. В продължение на 30 години той не е участвал дори и с един работен ден в изграждането на развитото социалистическо общество в нашата родина. През този дълъг период неговото единствено работно място бяха лейките пред стадион „Народна армия“.

Д-р Морюбе (Шпрыхен зидойч?) е жертва на тоталитаризма. Той е репресиран от архангела Симуланта поради многозайство и тунезитство.

За съжаление преходът към пазарна икономика взима свидни жертви. Една от тях стана Моркова, който се възползва от малката приватизация и вече развива частен бизнес. Сега го зоват господни Александър Николов. Като имам предвид блестящите му влакови „операции“ и находчивостта му с този жълт есенен лист, мисля, че скоро ще стане мейстар Николоф или синьор Александър Николенин. Радвам му се. И ми е тъжно. Казват, че Мор... пардон, г-н Николов все по-рядко се отбивал на стадиона. А той беше част от неговата неповторима атмосфера и инвентар.

Напуснал рая поради притисване на друга, по-малко отговорна работа: Валентин СЕРАФИМОВ

Любо Пенев:

МОРКОВА ИСКАШЕ ДА МИ ДАВА ЧАСТНИ УРОЦИ

...Един път през парка си вървах към стадион „Народна армия“. Застигна ме някакъв очилат тип, говорещ на „р“ и започна да анализира играта ми. Каза, че имам някои положителни качества, но и много трески за дялкане. Накрая ми препоръча да не се отбявам. Той щя да ме тренира индивидуално, докато стана „супер“.

Двоумях се дали да го цапна, или да се изсмея. В крайна сметка се въздържах и от двете. Благодарих му любезно и отидох на тренировка „да си дялкам треските“.

„Цървена звезда“ покани Европа на

В продължение на две седмици стадион „ЦСКА“ не излизаше от устата на европейската спортна журналистика. С нево авенция Ройтер започна едно от своите съобщения.

Името на ЦСКА доведе „Цървена звезда“, а „Звезда“ доведе европейския клубен елит, телевизионните гиганти на континента и рекламните на световните компании. В София дойдоха и десетки хиляди югославски запаллянковци. Тяхното присъствие направи шоуто незабравимо, понеже столицата е виждала и по-големи отбори, но такава публика повече няма да види. В ложата Христо Стоичков имаше прочути съседи: политическите лидери Венцеслав Димитров, Стоян Ганев, Александър Йорданов и професорите Чирков и Янчулев. Някои от гостозаста азгатуаха, че цветовете на спортните им пристрастия не съвпадат с политическите.

В парада на звездите участваха Михайлович, Белодедич, Язович, Вилки, Манчини, Внерховиц, Катанец, азербениит Сарабаков и двубийците Дарко Панчев. Присъстващите томанверници се убедиха, че двамата Паневци, Иван и Божиц Кольев, Якимов, Цанев, Жеков, Денев, Костадинов и сие не отстъпват на никого. Цялата итрива се състоеше въщност в избора на славяща жертва за Христо Стоичков.

Крум ФИЛИПОВ

футболно шоу на стадион „ЦСКА“

Ubojica
GCKA a
ovakvih
travni
GCKA
wem ja
nawaw
lawn
i dca
ajlax
naw
g' dca

Opam
naw
G. dca
28. 2. 1992.
G. dca

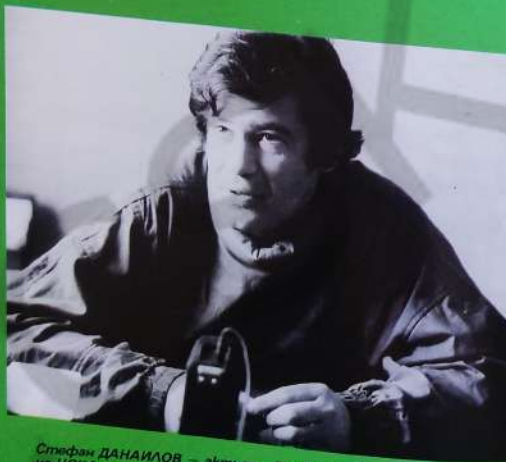

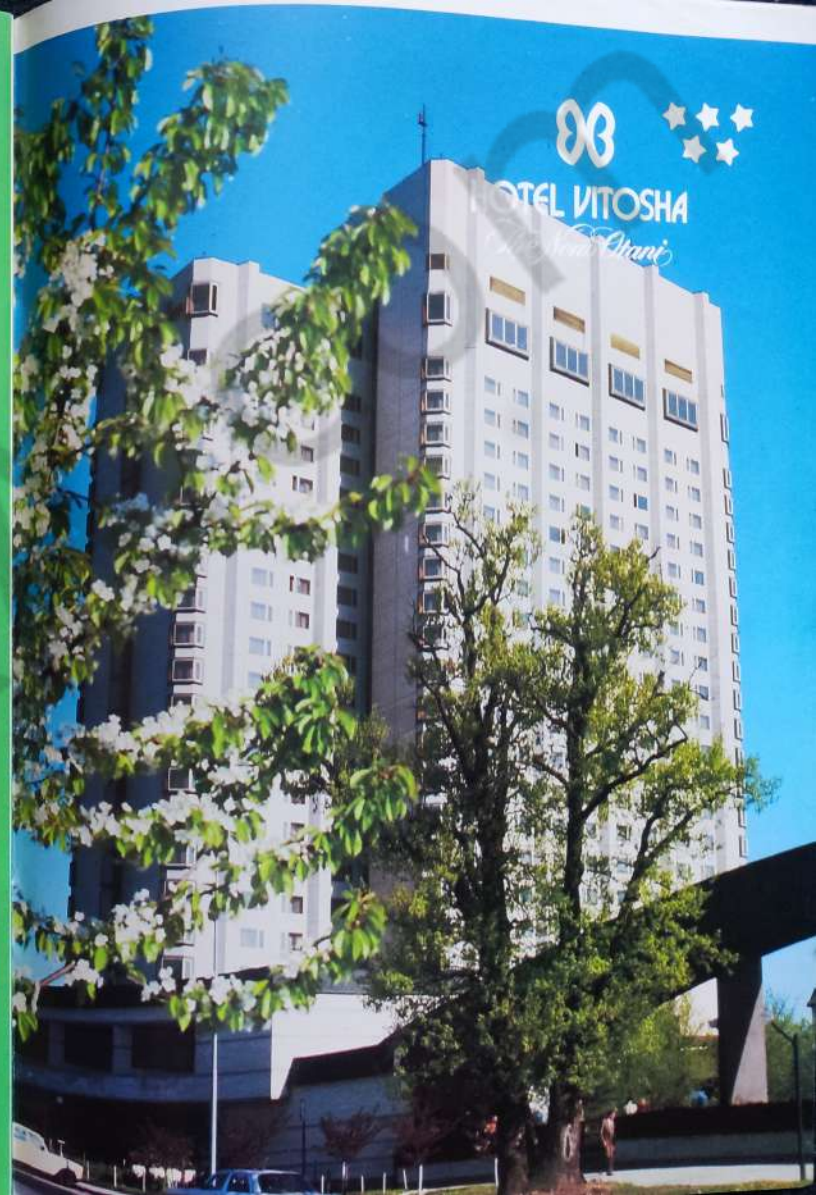
Велко КЪНЕВ – артист: „Толкоба отравна съм от ЦСКА, че сигурно такъв съм си се родил. И в най-тежките потапитарни години бях цесекар, такъв ще бъда и в непредвидимите демократични времена. Докрай – само ЦСКА!“

Павел ПОПАНДОВ – артист: „Аз не можех да не съм от ЦСКА. Имах щастието да се родя в Коньовица, някогашния Гевгелийски квартал, откъдето са и едни от най-известните ни футболисти: Митата Якимов, Симеолията, Паро Никодимов...“

Мико ПЕТРОВ – радиожурналист: „Не съм особено простан запалъко, но винаги ме е впечатлявало желанието за победа в отбора на ЦСКА. Когато имам време, винаги гледам мачовете им по телевизията с особено удоволствие.“

Стефан ДАНАИЛОВ – актьор: „Привърженик съм на ЦСКА от най-младенческа възраст и като дете не пропусках мач на любимците си. А през 70-те години заедно с Гришата Вачков ходихме на срещи с футболистите преди всеки по-важен мач, участвахме в разбора и се опитвахме да им върнем кураж и настроение. Това беше славното поколение на Пенев, Никодимов...“

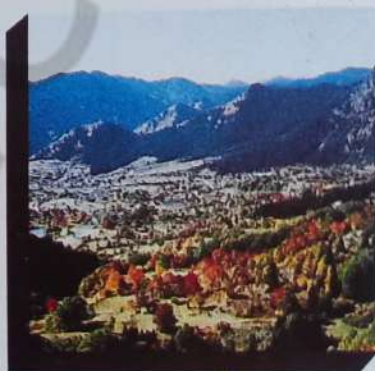
Balkantourist®

FOREIGN TRAVEL COMPANY

**YOUR TRAVEL
COMPANION IN**

**BULGARIA
БЪЛГАРИЯ**

Bulgaria, 1040 Sofia, 1 Vitosha Blvd. 22568
tel. 43331, telex 22583,
telefax 800134